Sania
Zi cu soare, ger cu stele!… Hai, iubită, la plimbare.
Caii muşcă-a lor zăbale, surugiul e călare;
Săniuţa, cuib de iarnă, e cam strâmtă pentru noi.
Caii scutură prin aer sunătoarele lor salbe.
Răpind sania uşoară care lasă urme albe.
Surugiul chiuieşte; caii zboară că doi zmei
Prin o pulbere de zare, prin un nour de scântei.
Pe câmpia înălbită, netedă, strălucitoare
Se văd insule de codri, s-aud câini de vânătoare;
Iar în lunca pudruită cu mărunt mărgăritar
Saltă-o veveriţă mică pe o creangă de stejar.
Acum trecem prin poiene, acum trecem prin zăvoaie;
Crengile-aninate-n cale ning steluţe şi se-ndoaie.
Iar o gingaşă mlădiţă cu şirag de mărţişori…
Tu o rupi?… Ea te stropeşte cu fulgi albi răcoritori.